

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 1978/08
22.09.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Новице Пековића, председника већа, Слободана Рашића и Нате Месаровић, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Београду, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К. бр. 2165/07 од 22.01.2008. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ жалба Окружног јавног тужиоца у Београду и само у погледу одлуке о кривичној санкцији ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Београду К. бр. 2165/07 од 22.01.2008. године тако што Врховни суд Србије окривљеног АА за извршено кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом члана 246. став 4. и члана 57. став 2. Кривичног законика ОСУЂУЈЕ на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде, а у случају да окривљени новчану казну не плати, иста ће бити замењена тако што ће се сваких 1.000,00 динара новчане казне рачунати као један дан затвора.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела из члана 246. став 3. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда, тако што је одређено да му се утврђена казна затвора у трајању од 1-једног месеца неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Применом члана 246. став 7. у вези члана 87. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 0,65 грама смеше опојне дроге амфетамин-сулфат. Обавезан је да суду на име паушала плати износ од 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против те пресуде, због одлуке о кривичној санкцији жалбу је изјавио Окружни јавни тужилац у Београду са предлогом да Врховни суд побијану пресуду преиначи и окривљеном изрекне строжију казну.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 2225/08 од 09.09.2008. године, предложио је да Врховни суд уважи као основану жалбу Окружног јавног тужиоца, побијану пресуду преиначи и окривљеном изрекне строжију кривичну санкцију.

Након што је поступљено по члану 374. став 2. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа на којој је испитао првостепену пресуду у смислу члана 380. ЗКП, размотрио остале списе предмета, оценио жалбене наводе, као и предлог Републичког јавног тужиоца изнет у напред наведеном поднеску, па је нашао:

Побијана пресуда не садржи повреде закона на које Врховни суд поводом изјављене жалбе пази по службеној дужности а у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Основано се међутим, жалбом Окружног јавног тужиоца првостепена пресуда побија у делу одлуке о изреченој кривичној санкцији окривљеном Марку Веселиновићу.

Наиме, уважавајући оцену првостепеног суда о постојању олакшавајућих околности везаних за признање дела и изражено кајање због учињеног и досадашњу неосуђиваност, затим и чињеницу да је окривљени опојна средства држао за личну употребу, што првостепени суд утврђује и наводи у опису радње окривљеног као и могућност коју суду даје одредба члана 246. став 4. КЗ, да оваквог учиниоца кривичног дела из члана 246. став 3. КЗ може ослободити од казне односно блаже казнити, Врховни суд налази да у конкретном случају имајући у виду пре свега тежину извршеног кривичног дела условна осуда није адекватна кривична санкција.

Сврха кажњавања у оквиру опште сврхе кривичних санкција и по налажењу Врховног суда Србије, може се остварити само изрицањем строжије кривичне санкције, због чега је уваживши разлоге жалбе Окружног јавног тужиоца, првостепену пресуду преиначио и окривљеног АА за извршено кривично дело из члана 246. став 3. КЗ и применом члана 246. став 4. КЗ, осудио на новчану казну. Одлучујући о њеној висини имајући у виду имовинске прилике окривљеног, односно чињеницу да је без сталног запослења, те да само повременим радом обезбеђује средства за своју егзистенцију, да му је ово први сукоб са законом, али и количину опојних средстава које је критичном приликом држао за сопствену употребу, а што је утврђено изреком првостепене пресуде применом члана 246. став 4. КЗ и члана 57. став 2. КЗ осудио га на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, налазећи да ће се и овако ублаженом казном у свему остварити сврха кажњавања предвиђена чланом 42. Кривичног законика.

Мера безбедности одузимања опојних средстава и то 0,65 грама смеше опојне дроге амфетамин-сулфата донета је правилном применом одредбе члана 246. став 7. у вези члана 87. Кривичног законика, па се њена законитост и оправданост изрицања не доводи у питање.

Са свега изнетог, а на основу члана 391. став 1. Законика о кривичном поступку одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгана Лужњанин, с.р. Новица Пековић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сђ